

נידה לה: (ש 4 ברחבות) עד לו. (סוף העמוד)

ביאורי מושגים
 מסולקות דמים - ארבע נשים מוגדרות מסולקות דמים: זקנה (שהפסיקה לראות) ונערה (שלא התחילה לראות) מעוברת ומניקה.
 בזקנה, מעוברת ומניקה יש דרישה שלא יראו שלוש עונות כדי שנגדיר אותן כמסולקות דמים.
 הברייתא קובעת שמניקה שהתעברה אחר כך הימים של אראתה כשהניקה והימים של אראתה כשהתעברה - מצטרפים.

הלכה כרב

נפ"מ: דם שהתחיל לרדת בתוך ימי הטומאה ועבר לימי הטהרה או שהתחיל בימי הטהרה ועבר לימי הרגלים.
רב: הולכים לפי היום שבו היא נמצאת עכשיו.
לוי: הולכים לפי היום שבו היא התחילה לראות את הדם.

כיצד יש להתייחס לימי הטהרה של יולדת, מדוע הדם שיורד בימים אלו טהור:
רב: דם הטומאה ודם הטהרה מגיעים מאותו מקום.
 התורה קבעה שרירותית שהדם שהאישה רואה בימים אלו לא מטמא אותה.
לוי: דם הטומאה מגיע ממקום אחד, דם הטהרה מגיע ממקום אחר. דם הטהרה לא מטמא כיוון שהוא מגיע ממקום שונה.

נפ"מ נוספת:
 א. יולדת בזוב שסופרת בימי הטהרה את 7 הנקיים - לפי לוי היא יכולה לספור אותם גם אם היא רואה דם כיוון שהדם הוא ממקור טהור.
 ב. הגדרת האישה כמסולקת דמים - לפי לוי ימי הטהרה נחשבים כימים שלא ראתה בהם דם גם אם באמת ראתה.

הסבר מח' ב"ש וב"ה:	
<p>שיטת לוי מדובר כשראתה בימי הטומאה והמשיכה מאז לראות. חלק א' ב"ה: ימי טוהר הם מעיין שונה. כאשר היא שופעת הדם מימי הטומאה הדם מגיע מהמעין הטמא ולכן הוא טמא. ב"ש: ימי הטהרה הם אותו מעיין. לכן זה לא משנה שהיא שופעת הדם טהור. חלק ב': ב"ה: אותו טעם כמו בחלק א', ב"ש: ימי הטהרה מתחילים רק אחרי ספירה של 7 נקיים. כל עוד לא ספרה - הדם טמא.</p>	<p>שיטת רב מדובר כשראתה ופסקה לראות. חלק א' ב"ה: ימי הטהרה מתחילים רק אחרי הטבילה. כל עוד לא טבלה הדם טמא. ב"ש: ימי הטהרה מתחילים בלי קשר לטבילה. לכן הדם טהור. חלק ב': כולם: ימי הטהרה מתחילים רק אחרי ספירה של 7 נקיים. כל עוד לא ספרה - הדם טמא.</p>

ציטוט מהמשנה

חלק א'
 יולדת שלא טבלה וראתה דם בימי טוהר:
ב"ש: הדם טמא כמעין (רק לח)
ב"ה: הדם מטמא כדם (גם יבש)

חלק ב'
 יולדת בזוב שלא ספרה וראתה דם בימי הטהרה:
 כולם מודים: הדם מטמא כדם.

קושיה על לוי: יש ברייתא נוספת הקובעת שאם יולדת בזוב ספרה 7 נקיים ולא טבלה ב"ה מטמאים את הדם.
 לוי: 1. אני סובר כברייתא השניה, 2. מדובר במקרה שבו שופעת (את הספירה היא עשתה בימי טומאתה)